

Neljapäev, 8. mai 2008

Süvamere kalavarude majandamine

P6_TA(2008)0196

Euroopa Parlamendi 8. mai 2008. aasta resolutsioon süvamere kalavarude majandamise kohta (2007/2110(INI))

(2009/C 271 E/05)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile ülevaate kohta süvamere kalavarude majandamisest (KOM(2007)0030);
 - võttes arvesse ettepanekut võtta vastu nõukogu määrus kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta (KOM(2007)0196);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit ja keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni arvamust (A6-0103/2008),
- A. arvestades, et rahvusvaheline mereuurimise nõukogu (ICES) juhib nii 2002. kui ka 2004. aasta soovituses süvamereleikide kohta tähelepanu sellele, et enamik liike on väljaspool ohutuid bioloogilisi piire; arvestades, et EL on vähendanud oma püügikoormust oluliselt vähemal määral kui ICESi soovitusel nõuti; arvestades, et paremad bioloogilised taustaandmed on olulised, et kehtestada kvoote, mis tagaksid säästva kalapüügi;
- B. arvestades, et kaugpüügilaevastike kalapüük – kas siis kolmandate riikide vetes, piirkondlike kalandusorganisatsioonide reguleeritaval aladel või avamere reguleerimata aladel – peaks toimuma mõistlikult ja vastutustundlikult, kooskõlas ÜRO mereõiguse konventsiooniga, ÜRO lepinguga selle konventsiooni sätete rakendamise kohta, mis käsitlevad piirialade kalavarude ja siirdekalade kaitset ja majandamist ning FAO vastutustundliku kalapüügi juhendiga; ning arvestades, et nii ÜRO kalavarude kokkulepe kui ka FAO vastutustundliku kalapüügi juhend nõuavad ettevaatusprintsipi rakendamist;
- C. arvestades, et EL võttis endale 2002. aasta Johannesburgi tippkohtumisel kohustuse tagada ülemaailmne säästev kalandus ning üleüldiselt all kannatavatest kalavarudest alustades säilitada või taastada kalavarud tasemeni, mis võimaldab anda maksimaalselt jätkusuutliku saagikuse võimalusel hiljemalt 2015. aastaks;
- D. arvestades, et merekeskkonna kaitset ja säästvat kalandust saab tõhusalt tagada vaid kõikide asjassepuutuvate riikide nõusolekul ja nende koostöös;
- E. arvestades, et usaldusväärsete andmete süstemaatiline kogumine on kalavarude hindamise ja teadusuuringute läbiviimise nurgakivi ning on seega ühise kalanduspoliitika rakendamiseks ülimalt tähtis; arvestades muu hulgas, et komisjon tunnistas oma eelnimetatud teatistes piisavate andmete puudumist süvamere kalavarude seisundi teaduslikuks hindamiseks ning lahkavamusi nende määratlemise osas;
- F. arvestades, et kalanduse ja akvakultuuri nõuandekomitee (ACFA) 2007. aasta aprillis avaldatud aruandes käsitleti teaduslike nõuannete esitamise ajastuse muutmist ja nende kvaliteedi parandamist;

Neljapäev, 8. mai 2008

- G. arvestades vajadust võtta sotsiaal-majanduslikke meetmeid, mis aitaksid hüvitada kaluritele kalavarude taastamise kavadega seotud kalastamise vähendamise kulusid;
- H. arvestades, et parlamendi 14. novembri 2006. aasta resolutsioonis merekeskkonna kaitse ja säilitamise temaatilise strateegia kohta ⁽¹⁾ toetati mitmeid meetmeid merede säästva kasutamise edendamiseks ja mereökosüsteemide säilitamiseks,
1. tervitab ühenduse laevastiku püüdlusi järgida jätkusuutlikku kalanduspoliitikat ning märgib, et on teatud erinevused komisjoni teatises kirjeldatud olukorra ja tegeliku olukorra vahel;
 2. on arvamisel, et enne uute majandamismeetmete võtmist tuleks analüüsida põhjuseid, miks olemasolevaid meetmeid ei kohaldata ning põhjuseid, miks liikmesriigid ei täida oma kohustusi või teevad seda hilinemisega või erinevaid meetodeid kasutades, mis raskendab omakorda kalapüügile mõju avaldavate näitajate analüüsi;
 3. hoiatab, et reeglite pidev muutmine ja uute ettepanekute algatamine, andmata aega olemasolevaid ettepanekuid ellu viia ja saadud informatsiooni korralikult läbi töötada, kahjustab lõpuks ühise kalanduspoliitika usaldusväärsust, ning et kehtestatud püügikoormuse piirangud on mõnede liikide jaoks paremini kohandatud kui teiste;
 4. nõustub komisjoni arvamusega, mille kohaselt on usaldusväärsete andmete süstemaatiline kogumine kalavarude hindamise ja teadusuuringute läbiviimise nurgakivi; nõuab komisjonilt, liikmesriikidelt ja kalatööstuselt praeguste puuduste parandamist, et muuta võimalikuks püügikoormuse kontrollimeetmete kohandamine püügipiirkondade tasandil, tunnistades, et süvamerepüük on segapüük;
 5. juhیب komisjoni tähelepanu asjaolule, et isegi kui lubatud kogupüügi (TAC) määrad ja püügikoormuse piirangud neis kalastuspiirkondades on bioloogia-alaste teadmiste nappuse tõttu määratud meelevaldselt, tuleb jälgida kõikide süvamere liikide peetavate liikide kasutamist ja järgida nende suhtes ettevaatusprintsiipi, ning kogupüügi määrad tuleb kehtestada vastavalt sellele, tuginedes täpsetele teaduslikele uuringutele;
 6. märgib, et nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitika vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta ⁽²⁾ nõutakse ettevaatusprintsiibi rakendamist, mis artikli 3 järgi tähendab, et „piisava teadusinfo puudumist ei tohi kasutada põhjusena, et edasi lükata või jätta tarvitusele võtmata abinõud sihtliikide, nendega seotud või nendest sõltuvate liikide ning mittesihtliikide ja nende elukeskkonna kaitseks”;
 7. rõhutab vajadust keelata vette tagasi laskmine süvamerepüügis, mis võimaldaks teadlastel täpsemalt uurida kuivale tõmmatud liikide – millest paljud on söögiks kõlbatud – kogu mitmekesisust;
 8. on seisukohal, et komisjon peaks kaaspüügi vähendamise ja saagi vette tagasilaskmise lõpetamise meetmete raames kohandama püügitegevuse taset sihtliikide ja kaaspüügiliikide suhtes, tugedvades samas seire- ja kontrollikorda;
 9. märgib, et paljud süvamere liigid satuvad kaaspüügi sekka, ning palub seega tungivalt, et komisjon paneks suuremat rõhku püügikoormuste kontrollile kui võimalusele kaaspüüki vähendada; märgib siiski, et süvamere liikide suurust ja kuju arvestades ei ole võrgusilma suuruse piiramine mõttekas;
 10. palub, et komisjon viiks läbi süvamerepüügi sotsiaal-majandusliku hindamise ja analüüsiks püügikoormuse uue vähendamise mõju sektorile, ning analüüsiks samuti kalavarude jätkuva kahanemise mõju, millest kalapüük sõltub; juhیب tähelepanu, et on äärmiselt tähtis saavutada tasakaal sotsiaal-majanduslike vajaduste ja keskkonnasäästlikkuse vahel;
 11. juhیب tähelepanu, et kuna paljusid neist varudest hallatakse rahvusvahelistes vetes, siis tuleks meetmed kooskõlastada mitmesuguste piirkondlike kalandusorganisatsioonidega, nii et kehtestatud meetmetes oleks arvesse võetud kõiki kalanduses tegutsevaid laevastikke; on seisukohal, et EL peaks tegutsema selle nimel, et tagada ÜRO Peaassamblee resolutsiooni 61/105 täieulatuslik ja tõhus rakendamine süvamere- ja põhjapüügi osas avamerel; usub, et kõik piirangud peaksid kehtima kõikide osapoolte kaluritele, et hoida ära tekkida võivat ebavõrdsust;

⁽¹⁾ ELT C 314 E, 21.12.2006, lk 131.

⁽²⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

Neljapäev, 8. mai 2008

12. teeb ettepaneku mitte lubada kalastamist nendes süvamere piirkondades, kus kalandustegevust ei ole veel toimunud, kuni neid piirkondi on uuritud ja teaduslikud tõendid kinnitavad, et säästev püük võib toimuda, ilma et see ohustaks vähendada bioloogilist mitmekesisust ja kahjustaks looduslikke elupaiku, ning mitte enne, kui on kehtestatud vastavad majandamismeetmed;
13. kutsub komisjoni üles võtma kasutusele uusi programme teaduslike andmete kogumiseks, vajaduse korral uurimislaevu kasutades; usub, et üheks näiteks võiks olla Hispaania kalandust reguleerivate ametivõimude tegevus Kirde-Atlandi Kalanduskomitee reguleeritavas piirkonnas Hattoni madaliku kaardistamisel, kus püütakse süvamereleike ja kus uurimistegevus on keskendunud veealuste mägede, külmavee-korallriffide ja hüdrotermiliste löõride paigutusele, et määrata kindlaks tundlikke tsoone kalalaevastike tegutsemispiirkonnas;
14. nõustub komisjoniga vajaduse osas rakendada sellist liiki kalanduses ökosüsteemipõhist lähenemisi, hoiatades samas, et meetmetel peab olema minimaalne tasemel usaldusväärsus ja neid ei tohi rakendada üldiselt, vaid keskkonnamõtjude hindamisele tuginedes, et vältida selliste piirkondade sulgemist, kus riski ei ole, ning sulgeda põhjapüügiks piirkonnad, kus on teadaolevalt või tõenäoliselt ohustatud mereökosüsteeme või kus kalavarud on väljaspool ohutuid bioloogilisi piire; merepõhja kaardistamise, ookeanide loodusvarade ja ökosüsteemide omaduste vastastikmõtjudega seotud teadusuuringud peavad olema prioriteediks, kui on eesmärk Euroopa uus merenduspoliitika ellu viia;
15. kinnitab, et kaluritele ja neid esindavatele ühingutele tuleb võimaldada kaasarääkimine ja osalemine merekeskkonna ning kalavarude majandamise ja taastamise kaitsemeetmete väljatöötamisel;
16. nõustub kalanduse ja akvakultuuri nõuandekomiteega, et on vaja eraldada rohkem ressursse – nii inimressursse kui ka rahalisi vahendeid – biomassi ja kalade suuremuse uurimiseks peaaegu kõikides kalapüügipiirkondades; on samuti seisukohal, et kui kõik osapooled võtavad kuulda teadlaste nõuandeid, tuleb paika panna selge strateegiline suund, et hoida ära topelttööd ja sünergia puudumist;
17. väljendab muret kehtivate määruste ebatõhusa ja puuduliku rakendamise pärast; kutsub komisjoni üles parandama liikmesriikides seire- ja kontrollikorda;
18. rõhutab uute tehnikate väljatöötamise tähtsust toimiva kontrolli- ja seiresüsteemi tagamiseks; kutsub komisjoni üles arendama ka edaspidi kontrollitehnikaid ning juhib sellega seoses tähelepanu elektrooniliste logiraamatute võimalusele;
19. juhib tähelepanu kaitstud merealade (MPA) loomise plussidele NATURA 2000 võrgustikus ning usub, et sellel on ülepüütud kalavarudele positiivne mõju; õhutab liikmesriike kasutama kõiki võimalusi, mida pakuvad Natura 2000 võrgustiku merealased komponendid;
20. nõuab tungivalt, et komisjon teeks kõik endast oleneva, tagamaks kehtivate rahvusvaheliste süvamere kalapüügi lepingute rakendamise ja võimaliku parandamise;
21. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles töötama välja ühised suunised, vahetama parimat tava, tõhustama ühenduse olemasoleva tehnoloogia kasutamist ja kaasama ekspertrühmi ning valitsusväliseid organisatsioone, et rakendada paremini meetmeid ebaseadusliku kalapüügi vähendamiseks ja ebaseaduslike kala-saakide müügi piiramiseks Euroopa turgudel;
22. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama keskkonnasõbralikumaid kalapüügimeetodeid, mis ei kahjusta keskkonda ega bioloogilist mitmekesisust tahtmatu kaaspüügiga või teiste elusorganismide tarbetu vigastamisega;
23. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.
-